

[Steen Folke.]

Nu ligger der i dag på bordet et forslag til folketingsbeslutning fra DKP, som vi på mange punkter er enige i, i hvert fald enige i hensigterne bag forslaget. Vi er for det første enige i, at det er meget påkrævet at få nedsat pensionsalderen, ud fra betragtninger om, at det med den måde, produktionen er tilrettelagt på her i samfundet, er oplagt, at flere og flere simpelt hen bliver stærkt nedslidt i deres arbejdstid. Når de når frem til omkring 60 års alderen, er de faktisk allerede nedslidte, og derfor må det være rimeligt, at man giver dem mulighed for at komme på pension.

Vi er derimod ikke enige i, at denne pensionsalder skal være forskellig for mænd og kvinder. Her må jeg erklære mig enig med SF's ordfører og sige, at vi mener, at der skal være samme adgang for mænd og kvinder, at vi mener, at 60 år vil være passende for begge grupper, at også mænd i den alder er nedslidte, at de har svært ved at finde arbejde osv. Vi mener altså, der skal indføres den samme alder for begge.

Vi er enige i det, der ligger i det andet punkt, nemlig at grundbeløbet for folkepensionen bør forhøjes. Jeg kan dog ikke helt forstå logikken i det, der står i bemærkningerne:

„Dagpengeydelse er beregnet som 90 pct. af landsgennemsnittet inden for handel, håndværk og industri, hvorfor det må være rimeligt, at pensionerne andrager 66 pct.“

Jeg forstår ikke helt logikken heri, men vi er enige i, at det er nødvendigt med en meget betragtelig forhøjelse af folkepensionens grundbeløb.

Punkt 3 om pensionistbeskatningen har jo nok ikke den store aktualitet efter det af socialdemokratiet varslede forslag om fritagelse for beskatning af pensioner.

Så er der punkt 4 tilbage om udelukkelse af visse indtæftsgrupper, hvor jeg vil sige, at vi har i hvert fald ganske klar sympati for forsøg på at reducere de meget store indtægtsforskelle, der er overalt i dette samfund. Den præcise udformning af dette forslag vil under alle omstændigheder, må jeg sige, være afgørende for vor stillingtagen. Nu er det uklart ved sådan et forslag til beslutning, hvilke indtæftsgrupper der skal rammes osv., og jeg mener, at en nærmere

udformning må være afgørende for i hvert fald vores stilling til dette punkt i forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Reintoft) (DKP):

I vores parti er vi udmærket godt klar over, at der sidder en pensionsreformarbejdsgruppe, men vi er samtidig også klar over, at de 15 pct. af befolkningen, der er på pension, faktisk ikke længere er i stand til at vente disse uendelige tider, denne arbejdsgruppe skal have til at udføre arbejdet. Siden 1970 er pensionsniveauet sunket så betydeligt, priserne steget så meget, huslejer steget så meget, administrationen af de skønsmæssige ydelser over omsorgslov og forsorgslov blevet så begrænset, at der simpelt hen er nødt til at ske noget nu. Med det eksistensminimum, vi har beregnet til vores pensionister, er mange af dem i den situation, at de ikke kan leve anstændigt.

Jeg tænkte på før med disse meget smukke betragtninger om foderstoffer, at hvis vi havde de samme nøjagtige beregninger for, om vores pensionister fik de proteiner, de skulle have, så ville det give et meget dårligt resultat, for de har nemlig faktisk ikke råd til sund og forsvarlig kost.

Med hensyn til at nedsætte pensionsalderen er det altså vores opfattelse, at det er et meget gunstigt tidspunkt, også politisk, for socialdemokratiet, fordi vi har lavkonjunktur. Det er lettere at undvære hænder i en lavkonjunkturperiode, og det er samtidig et ganske effektivt middel til at få unge i arbejde. I Sverige har socialdemokratiet jo valgt den samme løsning. Men derfra og til at påstå — hvad der ikke står ét eneste sted i vores forslag — at vi ville tvinge folk på pension, det er en påstand, man efter min mening kommer med, fordi man ikke kan modargumentere.

Vi mener selvfølgelig, at man skal gå frivilligt på pension. Det, vi vender os imod, er socialdemokratiske tanker om, at vi skal belønne dem, der er raske nok til at arbejde længe, men det er noget andet. Vi synes, at man skal vælge, når man er 60 og 65, og de tal, socialministeren selv kommer med, om, at 80 pct. af kvinderne og 30 pct. af mændene allerede er på pension, viser jo, at der er et klart behov. De vil gerne have pension, og samtidig har vi en hel generation af unge